

[Poul Dalsager.]

det første deres antal og for det andet vejrforholdene.

Hvis vi ser på udviklingen, når det drejer sig om en for fiskeindustrien så vigtig vare som konsumsild, viser det sig, at de danske og svenske landinger i årene 1963-1965 har været på henholdsvis 47.000 t, 33.000 t og 34.000 t, mens de tilsvarende landinger i de, i hvert fald hvad vejrforholdene angår, vanskelige år 1966 og 1967 var faldet til 23.000 t og 24.000 t, altså en decimering med ca. en tredjedel. Det er klart, at når fiskeindustrien har indstillet sig på de store tilførsler, har investeret i produktionsapparatet, har sikret sig den fornødne arbejdskraft og sidst, men ikke mindst, har afsluttet aftaler med udenlandske købere om levering af disse produkter, er det en alvorlig situation ikke at kunne fremskaffe de nødvendige råvarer i form af friske, første-klasses fisk.

Den store nedgang i de direkte landinger, som jeg her har omtalt, har også givet sig udslag i en stærk forøgelse af, hvad man kalder den kommercielle import af fisk fra udlandet. I januar-februar måned 1967 er der således importeret ca. 3.500 t konsumsild fra Norge, fortrinsvis til nordjyske fiskerihavne. Denne import kan foregå uhindret, efter at de fleste fiskearter fra 1. januar 1967 er overført til friliste; men jeg tror, at alle sagkyndige vil være enige om, at direkte landinger til supplerende af de danske og svenske landinger, eksempelvis fra norske fartøjer, ville være ønskelige fremfor den kommercielle import. Kvaliteten af den direkte landede fisk vil i reglen være betydelig bedre. Landingerne skulle da sælges over de danske fiskeauktioner, hvilket både omsætningsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt ville være en fordel.

Der er altså 3 vigtige grunde til, at jeg på mit partis vegne kan anbefale lovforslaget til vedtagelse. For det første hensynet til fiskeindustrien, der så vidt muligt må sikres kontinuerlig drift, en hensigtsmæssig udnyttelse af produktionsapparat og en rimelig mulighed for at opfylde de leveringsaftaler til udlandet, som man har indgået. For det andet hensynet til beskæftigelsen. Som det vil være alle bekendt, lægger vi i socialdemokratiet meget stor vægt på beskæftigelsesforholdene. Vi har i denne vinter

i de nordjyske fiskeriområder med de vanskelige forhold, som fiskeriet har haft, kunnet observere stigende ledighed inden for de grupper af arbejdskraft, der har deres beskæftigelse i dette erhverv. For det tredje mener jeg, at lovforslaget, når alt kommer til alt, vil være til gavn for de danske fiskere. Ingen her i det høje ting vil jo være interesseret i at foretage noget, som kan skade vore egne fiskere. Jeg tror, vore egne fiskere vil have fordel af, at fiskeindustrien er udbygget og fungerer så godt som muligt, og at den kan opfylde indgåede aftaler med udlandet. De fangster, som vore egne fiskere ilandbringer, vil også herved kunne afsættes på en rimelig måde og til rimelige priser.

Der er dog et spørgsmål, jeg gerne i den forbindelse vil rejse over for ministeren. I en notits i dagbladet Aktuelt fra den 11. april berettes der om to danske fiskerbåde, der har måttet smide 5.000 kg rejer i havet oppe ved Norge, fordi de er blevet afvist i norsk havn. Ifølge notitsen, som jeg vil tillade mig at citere et par sætninger fra, udtaler direktør Lars Storberget fra fabrikken „Skagerakfisk“ over for Christianssands Tidende, at

„danskerne må forstå forbuddet, idet der også i Danmark er gennemført kategorisk forbud for norske fiskere.“

Jeg vil gerne i den forbindelse spørge ministeren, om der er mulighed for ved forhandlinger med de norske myndigheder at opnå en vis gensidighed på dette område, hvis vi nu med dette lovforslag skrider til nogen lempelse af de danske forhold. Det kunne måske i hvert fald føre til, at de danske fiskere bedre kunne acceptere den ændring, der her er foreslået.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse her i det høje ting.

Henry Sørensen: I indledningen til sin fremsættelsestale for nylig til det nu vedtagne lovforslag om Kongeriget Danmarks Fiskeribank understregede fiskeriministeren, at det danske fiskerierhverv i en årrække har været inde i en betydelig udvikling, som har givet sig udslag i stigende fangster og øget eksport. Samtidig har der fra industriens side, sikkert ikke med urette, været gjort stærkt opmærksom på stigende afsætningsvanskeligheder på vore udenlandske mar-